

ΑΙΣΧΗ

Ἡ πρελθοῦσα εβδομάς δύναται νὰ κληθῆ εβδομάς τῶν ἀποκαλύψεων. Ἀνηγέρθη ἡ μεγάλη αὐλαία καὶ ἀπεκκλύφθη εἰς τὰ ὄμματα τῆς ἐκπλήκτου κοινωνίας τὸ ἐν τῷ σκότει τῆς τελούμενον πολυπλοκον δρᾶμα τῆς ληστείας τοῦ δημοσίου πλούτου. Ἡ δικαιοσύνη ζητεῖ νὰ διεισδύσῃ εἰς τοὺς λαβυρίνθους τοῦ ἐγκλήματος, ἰλιγγιώσῃ ἀνά πᾶν βῆμα, καὶ νὰ ἀνεύρῃ τοὺς ἀπείρους μυχοὺς αὐτοῦ, ἐν ἐκάστῳ τῶν ὁποίων δαιτᾶται μίξ ἡμειπισημότης, ἐν βαρῦ ὄνομα, εἰς *κοινωνικός ὄγκος*. Οὐδόλως δὲ παρᾶδοξον νὰ σταυρώσῃ τὰς χεῖρας ἐκ τῆς ἀπελπισίας καὶ νὰ στραφῆ κατηφῆς πρὸς τὰ ὀπίσω, διότι ἴσως εὐρη πάντας ἡμᾶς, μικροὺς τε καὶ μεγάλους, λυμκινωμένους τὸ ἀτυχές τοῦτο ἔθνος. Ἐνώπιον τίνος τότε θέλει καταγγεῖλει τὴν ἀπέραντον αὐτὴν συμμορίαν, ἧς ἡ φωλεὰ χρακκοῦται ἀπόρητος ἐν μέσῳ ἡμῶν αὐτῶν, διὰ σιδηρῶν καὶ ἀνυπερβλήτων φραγμῶν;

Ἡ κατὰχρησις ἐγκαθιδρύθη ὡς κθεστῶς, ὡς τάξις, ὡς ἀσφάλεια, ὡς νομιμότης.

Πρὸ μικροῦ, χθὲς ἀκόμη, ἐμοχθοῦμεν ν' ἀποδείξωμεν εἰς τοὺς ξένους ἡμῶν συκοφάντας, ὅτι ἐφугαδεύσαμεν τὴν ληστείαν ἐκ τῆς Ἑλλάδος πέραν τῆς μεθορίου γραμμῆς. Ἄλλ' ἦτο ψεῦδος. Ἡ ἀρειμάνιος κᾶν ἐκεῖνη κόρη τοῦ βουνοῦ, κατέρριψε τὴν πνοπλίαν καὶ τὸ ἔνδυμα, ἀλλ' ὑπὸ ἄλλην ὄψιν εἰτέδυσεν ἐδῶ ἐν μέσῳ ἡμῶν ἀδιοράτως, εἰς τὸ κέντρον τῆς πρωτεύουσας, φοροῦσα χειρόκτις καὶ ὑψηλὸν πῆλον, δίοπτρα διπλωμάτου, ὕψος ἔχουσα καὶ κόμπον πολιτικοῦ, κομψότητα ἄρχοντος, σκηνώματτα ἐντὸς αὐτῶν τῶν ὑπουργείων.

Κυκλοφορεῖ σκπρία τε καὶ πύον εἰς τὸ κοινωνικὸν σῶμα· λέπρα ἠθικὴ κατστρέφει τὸν ὄργανισμὸν αὐτοῦ.

Ἐδῶ Κοττάκι γραμμκατεῖς ἀνοσιουργοῦσι χιλιάδας τρώγοντες, ἐκεῖ ἐξ ὑπογείου ἄλλοι ἀναθρώσκουσι βυθύπλουτοι καὶ οὗτοι, ἐν τέλει προδίδονται ἐπὶ αἰσχροκερδεῖς τὰ πολυτιμότερα τῆς πολιτείας, πλκστογράφοι καὶ παρχαρχάττι παίζουσι μ' ἑκατομμύρια, ἄλλοι καταπατοῦσι τὰς ἐκτάσεις τῶν γαιῶν, μοναστηρικαὶ περιουσίαι ρυκνίζονται καὶ, τέλος, σπεῖρα φοβερῶν λωποδυτῶν τεκταίνεται ἐν παρὰδύστῳ νέκ ὄργικα κατὰ τοῦ δημοσίου χρήματος. Καὶ ἀποκόπτεται τὸ χρῆμ' αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἄρτου τοῦ ἐργάτου, ἀπὸ τὸ αἶμα τοῦ βιομηχάνου, ἀπὸ τὸν ἰδρῶτα τοῦ γεωργοῦ! Καὶ οἱ τρανοὶ μκς ὑπουργοί... χαράττουσι τὰ νέκ τῆς Ἑλλάδος σύνορα ἐπὶ χαρτίου, καὶ συρράπτουσι τερθρεῖς διπλωματικῶν διακοινώσεων.

Καὶ τὸ κωμικοτραγικὸν τοῦτο δρᾶμα πκίζεται ἀκριβῶς ἐνῆ ἐποχῇ τὸ ἄνθος τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας, τόση νεότης σφριγῶσα καὶ ἔνθους, σῆπεται εἰς τὰς τρώγλας τῶν στρατῶνων, ὁ γεωργὸς γογγύζει ὑπὸ τὸ ἄροτρον, ὁ πτωχὸς ἀστὸς ἐξαγοράζει μὲ ἰδρῶτα γλίσχρον ἄρτου τι τεμάχιον, ἡ ἑταιρία τοῦ σιδηροδρόμου ἀνεγείρει θέατρα παρὰ τὸ κύμα τοῦ Φαλήρου. Ὅποῖσι ἀντιθέσεις!

Ἄσμοδαῖος! πρέπει νὰ γυμνοθῶμεν πάντες! Νὰ ἀποκαλυφθῶσι τὰ αἵτῃα μέχρι τοῦ ἐσχάτου, ἔστω καὶ ἂν ὁ κόσμος ἀποστρέψῃ τὸ πρόσωπον μετὰ βδελυγμίας. Εἶναι ἀνάγκη νὰ πέσῃ πλέον τὸ παρχπέτταμα τὸ χωρίζον τοὺς κλέπτας τῶν κλεπτομένων, διὰ νὰ γνωρίσωμεν κκλλίτερα ἀλλήλους.

Ἄς πύσωτιν οἱ λῆροι πλέον τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος. Ἄρκεῖ! Σᾶς χραρίζει ὁ Ἄσμοδαῖος ἀπὸ καρδίας τὰ νέκ ὄρια, δι' ὧν ἐδοκκλίτατε ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον τὸν τόπον, ἔστω καὶ ἂν πρὸ τῆς τελικῆς αὐτῶν ἐγκαθιδρύσεως τὸ ἔθνος ἤδη ἐδακπᾶνῃσε διακόσις ὄλα ἑκατομμύρια καὶ κλαίει τὸν ἀπορφανισμὸν 60,000 οἰκογενειῶν!

Ἡ δικαιοσύνη πρέπει νὰ βαδίτῃ ἐμπρός, θαρχκλέα, εὐτολμος, ἀνένδοτος, ἀδυσώπητος, κρημνίζουσα ὄσους κοινωνικοὺς ὄγκους εὐρη φράττοντας τὴν ἰσράν αὐτῆς πορεῖαν. Οἱ ψευδεῖς αὐτοὶ πλκνηταὶ ὅσοι ἐπιδείκνυνται εἰς τὰ βᾶθη τοῦ κοινωνικοῦ καὶ πολιτικοῦ ἡμῶν ὀρίζοντος μὲ τὸ δάνειον φῶς καὶ τὴν ἀπατηλὴν αἴγλην, πρέπει νὰ σθεσθῶσι πρὸ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης πλέον. Θὰ ἴδωμεν βεβχίως κοινωνικοὺς κολοσσὸς συντριβομένους εἰς ἐρείπια. Ἄλλ' ἀδιάφορον. Πρέπει νὰ καυτηρισθῇ βθθέως τὸ μέγα ἔλκος, τὸ δικιβθρῶσκον τὴν κοινωνίαν, καὶ ν' ἀποδοθῇ αὐτῇ ἡ ζωὴ, ἡ τιμὴ, ἡ ἐλπίς καὶ τὸ μέλλον αὐτῆς. Μυρία θυροῦνται περὶ τῶν δικιστάσεων τοῦ ἐγκλήματος τούτου καὶ ἡ κοινὴ γνώμη ἔχει διδόμενα εἰς πάντα περίπου νὰ δώσῃ πίστιν. Εἶναι καιρὸς πλέον. Ἡ κοινωνία θέλει νὰ μάθῃ πῶς ὁ τελώνης ἐκεῖνος, ὁ τείνων μέχρι τῆς χθὲς χεῖρα ἐπαίτιδα εἰς τὰς αὐλάς τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν σήμερον ἐγείρει μέγαρχα πολυτελῆ παρὰ τὴν πτωχὴν τοῦ τιμίου ἐργάτου καλύβην· πῶς ὁ τῆς ῥκκενδύτης ἐκεῖνος πολιτευόμενος μετεφορφῶθη αἴφνης εἰς ἑκατομμυριοῦχον γαιοκτῆμονα· καὶ πῶς ὁ ἑκατοντάδραρχμος ἐκεῖνος δεκάρχης τοῦ τελωνείου συντηρεῖ ὑπηρέτας καὶ κήπους καὶ ἀμάξιας, πῶς, τέλος, ὄλος αὐτὸς ὁ συρφετὸς ἐγένετο τιμακρῖοχος, ἐνῶ χθὲς μόλις ἀπέζη ἐκ τῶν ψυχίων τοῦ ἐθνικοῦ ταμείου.

Τὰ πάντα πρέπει νὰ ἐξέλθωσιν εἰς φῶς καὶ ἡ Δικαιοσύνη εἴθε νὰ ἐκτελέσῃ τὸ ὕψιστον τοῦτο καθήκον.

Διότι θὰ ἦτο χιλιάκις προτιμότερον νὰ παρχιτηθῶμεν τῶν νέων ὀρίων περιοριζόμενοι ἔστω καὶ μέχρι τῶν Μεγάρων καὶ τῆς ἀμμουδιάς τοῦ Φαλήρου ἀλλ' ἀποκαλύπτοντες τὸ ἐγκλημα τὸ ἐν ἡμῖν, παρὰ νὰ ἀποδείξωμεν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι οἱ ἔξοχοι καὶ δίκαστοι ἐγκληματίαι εἰς τὴν χώραν ἐδῶ τῶν μεγάλων ἔργων καὶ τῶν ὑψηλῶν παρχδόσεων οὐχὶ μόνον βραβεύονται, ἀλλὰ καὶ διέπουσιν ἐπισήμως ἡ ἡμειπισήμως τὰς τύχας ἐνὸς ὀλοκλήρου λαοῦ!

Σκαπανεύς.

